

ת"פ 17734/07/20 - מדינת ישראל נגד אביעד טקאר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

26 ינואר 2022
ת"פ 17734-07-20 מדינת ישראל נ'
טקאר

בעניין:
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
אביעד טקאר

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד הדס עמר

הנאשם ובאת-כוחו, עו"ד פאולה ברוש

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת ההוכחות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן, והנאשם הודה בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, שאלה עובדותיו:

בתאריך 27.12.19 בסמוך לשעה 07:30, הלך הנאשם, לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים, בקרבת כביש 2357 שהוא כביש בינעירוני עם נתיב נסיעה אחד לכל כיוון, המחבר בין קיבוץ חצרים לבאר שבע. באותה העת המתלונן 1 שנהג בכביש ברכב קאיה הבחין בנאשם חוצה את הכביש מצד לצד מספר פעמים, ולכן האט את מהירות נסיעתו וסטה לנתיב הנגדי על מנת שלא לפגוע בנאשם. במעמד הנ"ל יידה הנאשם אבן לעבר רכב הקאיה, פגע בשמשה הקדמית שלו וניפץ אותה. כתוצאה מכך, בלם המתלונן 1 את רכב הקאיה בלימת חרום, הרגיש שהוא עומד לאבד שליטה על הרכב וחשש שרכבו יתהפך לתעלה. במקביל לכך, המתלונן 2 נהג בכביש ברכבו (להלן: "רכב הסיאט"), והבחין בנאשם עומד בשול הכביש. אז יידה הנאשם אבן שהחזיק לעבר רכב הסיאט. המתלונן 2 שהבחין במעשי הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו וסטה לשול הדרך בניסיון להימנע מפגיעת האבן ברכבו, אך האבן פגעה בכנף האחורית של רכב הסיאט וגרמה לנזק פח. בהמשך, שני המתלוננים עצרו בצד הכביש, והנאשם ברח למטע סמוך ונתפס כעבור זמן קצר לאחר מרדף רגלי על ידי שוטרים שהגיעו למקום.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, הוא הורשע בעבירות של יידוי או ירי של אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה, לפי סעיף 332א(א) בחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש. והצדדים הסכימו לקבל על הנאשם תסקיר של שירות המבחן.

עמוד 1

תסקיר שרות המבחן

4. שירות המבחן ערך מספר תסקירים על הנאשם מהם עולה שהנאשם בן 36, רווק. אב לילדה בת 15. מתגורר בגפו בבאר שבע ואינו עובד. בעל 12 שנות לימוד ושירות צבאי חלקי. במהלך חייו לא הצליח להשתלב במסגרת תעסוקתית בצורה סדירה. בשנים האחרונות לא עבד וסייע בטיפול באמו בשל מצבה הבריאותי, והתקיים מקצבאות. ולאחרונה אמו נפטרה לאחר 10 שנים בהם סבלה מניוון שרירים. תיאר כי בשנים האחרונות, בשל מצבה של אמו מתמודד עם מצב רגשי מורכב וקשה המאופיין בחרדות, קשיים בשינה, מצב רוח ירוד ודכאון וקושי כללי בתפקוד מיטיב, וכי מצבו החמיר לאחר פטירת אמו. ושירות המבחן התרשם שהנאשם מגלה סימני מצוקה רגשית ונפשית והוא הופנה להתייעצות פסיכיאטרית. עברו הפלילי כולל עבירת אלימות משנת 2006 ועבירה של היעדר מהשירות, שהתיישנו. הנאשם שיתף כי במהלך השנים וככל שמצבה של אמו החמיר, מצבו הנפשי התדרדר והוא החל לצרוך אלכוהול כמעט בתדירות יומית ובמקביל צרך כדורי שינה. עוד תיאר כי בעבר היה נוטל תרופות במרשם של אמו על מנת להתמודד עם תחושות החרדה, ולאחר פטירתה פנה לרופא המשפחה בתחום זה. אשר לעבירה הנאשם מודה בביצועה. תיאר כי היה במסיבה ושתה אלכוהול. אינו זוכר כהלכה את האירועים. הביע חרטה ראשונית ותחושת אמפטיה כלפי הנפגעים. ושיתף כי לדעתו לא הבינו את המצוקה בה היה נתון ולכן הזמינו סיוע כוחות ביטחון. הביע תסכול נוכח השתלשלות האירוע. ושירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה לבחון את מעשיו באופן מעמיק. שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון והסיכוי של הנאשם והעריך כי קיימים מוקדי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות, על רקע נטילת אלכוהול ותרופות שונות. סבר כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית משמעותית בתחום ההתמכרויות, בריאות הנפש, שליטה בכעסים ופיתוח כישורי חיים, והמליץ לדחות את הדיון בעניינו.

בתסקיר משלים צוין שהנאשם הופנה למרכז לנפגעי אלכוהול והימורים והשתלב בטיפול הכולל שיחה פרטנית שבועית. ומדיווח גורמי הטיפול במרכז עולה שהנאשם זקוק לטיפול בתחום האלכוהול ונקבעה ועדה בה תיבנה לו תוכנית טיפולית. שירות המבחן עדכן שהנאשם החל מעקב אצל פסיכיאטר וניתן לו טיפול תרופתי. והמליץ לדחות את הדיון בעניינו פעם נוספת.

בתסקיר האחרון מיום 12.10.21, צוין שהנאשם המשיך בטיפול במרכז לנפגעי אלכוהול והימורים. מגורמי הטיפול נמסר שהוא מגיע בקביעות למפגשים האישיים. והתרשמותם, בקשר לאירוע העבירה היא שכל הנראה קדמה לו שתיית אלכוהול חריגה וקיצונית, אך מדובר באירוע חד פעמי. עוד נמסר שהנאשם שיתף פעולה במפגשים, אך בחודש האחרון נמצא במצב נפשי ירוד, ומראה חוסר מוטיבציה לשפר את חייו. שירות המבחן ציין שהנאשם נמצא במעקב פסיכיאטרי קבוע. וממשיך בפגישות במרכז מעגל החיים והתעסוקה. עוד צוין כי שוקף לנאשם הצורך בשילובו בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, והוא הביע נכונות לכך. ובסופם של דברים, שירות המבחן המליץ לשקול בעניינו של הנאשם את האפיק הטיפולי שיקומי ולהטיל עליו מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן לשנה במסגרתו ימשיך את הטיפול במרכז לנפגעי אלכוהול; ישולב בטיפול בשירות המבחן; ושירות המבחן יעקוב אחר מצבו הנפשי והכללי. וסבר כי מאסר עשוי להחמיר את מצבו הנפשי, לגרום לרגרסיה בהליך השיקומי ולהעמיק דפוסים עברייניים.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה חזרה על עובדות כתב האישום; עמדה על הערכים החברתיים המוגנים בעבירה בה

הורשע הנאשם ועל מידת הפגיעה בהם; על מדיניות הענישה הנוהגת תוך הפנייה לפסיקה; ועל נסיבות ביצוע העבירה. ציינה כי קבוע לעבירה עונש מזערי של 2 שנות מאסר; ועתרה לקבוע מתחם עונש הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי מרתיע למתלוננים. אשר לעונש הראוי לנאשם, הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולדברים שצוינו בו הנוגעים ליחסו של הנאשם למעשים שביצע; לצורך שלו בטיפול; ולקיומו של סיכון להישנות ביצוע העבירות, וטענה כי לאור חומרת העבירות יש להעדיף את שיקולי הגמול על פני שיקולי השיקום. עוד ציינה את הצורך בהחמרת הענישה בשל שיקולי הרתעת היחיד והרבים. וביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לצד מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננים. הגישה את המרשם הפלילי של הנאשם ופסיקה.

6. ב"כ הנאשם טענה שהנאשם היה במסיבה, שבה משקאות אלקוהוליים, והחל ללכת ברגל לכיוון ביתו, שבכוונתו לתפוס מונית. הוא היה תחת השפעת אלקוהול, והדברים עולים מחומר הראיות, ואמנם הוא אינו טוען להגנת השכרות, אך יש לכך משמעות בקביעת העונש. טענה כי גם לאחר התיקון לחוק שקבע עונש מזערי לעבירה, בתי המשפט מצאו, במקרים מתאימים, לחרוג מהעונש המזערי שנקבע. והוסיפה כי מרבית האירועים של ידוי אבנים נעשים על רקע לאומני, להבדיל מעניינו של הנאשם. עוד ציינה שמדובר באירוע ספונטני, הנאשם היה לבדו, ולא היתה לו כוונה לפגוע במשתמשי הדרך. טענה שיש לקבוע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל, וביקשה לסטות מהמתחם בשל שיקולי שיקום. בהקשר זה ציינה שהנאשם בן 36, רווק ואב לילדה בת 16. הוא מתגורר לבד בבית אמו שנפטרה לאחרונה. ועברו הפלילי התיישן. כיום הנאשם משולב במרכז "מעגל החיים בתעסוקה" המסייע לו למצוא עבודה, ומתקיים מקצבת הכנסה, בחודש יוני 2021 הוא שולב במרכז למניעת אלקוהול, הוא מגיע באופן קבוע לשיחות פרטניות בשירות המבחן, ומקבל סיוע נפשי בבית החולים הפסיכיאטרי לאור מצבו הנפשי. ושירות המבחן מציין את הצורך של הנאשם בטיפול, ואת הנזק שעלול להיגרם לו מעונש של מאסר בפועל ממש, וממליץ להטיל על הנאשם צו מבחן.

7. הנאשם הביע צער. סיפר שמאז האירוע הוא אינו שותה. והוא רוצה להמשיך ולטפל בביתו.

דין והכרעה

8. הסכנה הטמונה בפגיעת אבן ברכב נוסע, ברורה מאליה. האבן עצמה יכולה לפגוע ישירות במי שנמצא ברכב; יכולה לגרום לניפוח שמשות שיביא לפגיעה ביושבי הרכב; ויכולה לגרום לתגובה חדה של נהג הרכב, או של נהגים אחרים שנמצאים בקרבת מקום ונחשפים למתרחש, שתגרום לתאונה. ובנסיבות כאלה יכולות להתרחש פגיעות גוף ונפש ופגיעות רכוש.

9. הנאשם יידה שתי אבנים לעבר שני כלי רכב שהיו בנסיעה. אבן אחת פגעה בשמשה הקדמית של הרכב האחד וניפצה אותה, ואבן שניה פגעה בכנף האחורית של הרכב השני וגרמה נזק פח. ולמרבה המזל לא נגרמו פגיעות גוף.

10. מעשי הנאשם פגעו בערכים החברתיים של שמירת ביטחונם ושלומם של המשתמשים בדרך, והגנה על רכושם. ובנסיבות, מידת הפגיעה בערכים החברתיים האמורים הינה בינונית.

11. העבירה של ידוי אבן לעבר כלי תחבורה בנסיעה, הקבועה בסעיף 332א בחוק העונשין, כוללת שתי חלופות. הראשונה משתכללת בידי אבן לעבר כלי תחבורה בנסיעה באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו

של נוסע בכלי התחבורה או את מי שנמצא בקרבת כלי התחבורה, או באופן שיש בו כדי לפגוע בכלי התחבורה בנסיבות שיש בהן כדי לעורר פחד או בהלה. והשניה משתכללת בידי אבן כאמור באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו של הנוסע בכלי התחבורה או את מי שנמצא בקרבת כלי התחבורה, במטרה לפגוע בנוסע או במי שנמצא בקרבה כאמור. העונש הקבוע לעבירה בחלופה הראשונה הוא 10 שנות מאסר והעונש הקבוע לעבירה לפי החלופה השניה הוא 20 שנות מאסר.

12. הסיכוי להתממשות פגיעה מיידית אבן לעבר רכב נוסע וטיב הפגיעה העלולה להיגרם בנסיבות כאלה, משווים למעשה חומרה מובהקת, הבאה לביטוי בעונש החמור הקבוע לעבירה גם בחלופה החמורה פחות. יצוין, כי במשך תקופה מסוימת היתה הוראת שעה שקבעה לעבירה לפי כל אחת מהחלופות שבסעיף עונש מאסר מזערי לתקופה של חמישית העונש המרבי. אולם הוראת שעה זו הסתיימה וכיום היא איננה בתוקף.

כאשר העבירה מבוצעת במטרה לגרום לפגיעה באדם, הסכנה הכרוכה בכך והפסול המוסרי הטבוע במעשה מצדיקים קביעת סנקציה חמורה במיוחד.

13. באופן כללי ניתן לחלק את הנסיבות האופייניות לעבירה של ידיו אבן לעבר כלי תחבורה בנסיעה לשלוש קבוצות עיקריות - האחת, עבירות המבוצעות על רקע לאומני/אידיאולוגי. השניה, עבירות המבוצעות בהקשר להפגנות והתארגנויות למיניהן. והשלישית, עבירות המבוצעות על ידי יחיד על רקע אישי נקודתי.

ניתן לומר בהכללה שהעבירות המבוצעות על רקע לאומני אידיאולוגי והעבירות המתוכננות והמאורגנות, ממוקמות במקום גבוה על סולם החומרה של העבירה. והעבירות הבלתי מתוכננות, המבוצעות על ידי יחיד על רקע אישי נקודתי, ממוקמות במקום נמוך יותר על סולם החומרה. וכמובן שתוצאות המעשה משפיעות על סוג ומידת העונש.

14. הפסיקה שתוצג להלן, מדגימה את הדברים -

בע"פ 2432-15 **חליל עיסא נ' מדינת ישראל** (02.07.2015) המערער הורשע בעבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין. נטען כי בשעת צהריים המערער עמד על גבעה הצופה על כביש ירושלים-מעלה אדומים ויידה מגובה רב אבנים לעבר המכוניות שנסעו בו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המערער 16 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

בת"פ (מחוזי ירושלים) 39345-01-17 **מדינת ישראל נ' אבו עוויס** (16.07.2017) - הנאשם כבן 19, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ידיו אבן לעבר כלי תחבורה ובגרימת נזק במזיד לרכב. כתוצאה מיידיו האבן, נופצה שמש החלון הקדמי של הרכב והמתלוננת נפצעה משברי הזכוכית. נקבע מתחם עונש הולם בין 16 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי לנפגעת העבירה בסך 5,000 ₪.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 26470-10-17 **מדינת ישראל נ' הואשלה** (24.10.2018) - דובר בשני נאשמים כבני 18, נעדרו הרשעות קודמות שהורשעו על-פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ידיו אבן לעבר כלי תחבורה בצוותא ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא. לא דובר בעבירות שנעברו ממניע אידיאולוגי. נאשם 2 יידה אבן לעבר כלי רכב נוסע וכתוצאה מכך נגרם נזק לפח הרכב. לאחר מכן יידה נאשם 1 אבן לעבר אוטובוס שבו

נסעו ילדים. האבן פגעה בשמשת האוטובוס שהתנפצה. אישה שקמה כדי לבקש מנהג האוטובוס לעצור, נפלה וכתוצאה מכך איבדה את הכרתה למספר שניות ושברה שלוש צלעות. נקבע מתחם עונש בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל. על נאשם 1 הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה (הנוסעת באוטובוס) בסך 4,000 ₪. על נאשם 2 הושתו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה (בעל הרכב שנפגע) בסך 2,000 ₪.

בע"פ 4180-16 **אחמד אבו נגמה נ' מדינת ישראל** (08.09.2017), נדון עניינו של המערער אשר הורשע על פי הודאתו בידי אבן לעבר כלי תחבורה, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. המערער ידה אבן לעבר רכב של מאבטחים שביצעו סיור בשכונה, והוסכם שהמערער יטען שזרק את האבן גם בשל אופן נסיעתם המסוכן לכאורה של המאבטחים בתוך השכונה. בית המשפט העליון קיבל את הערעור וקבע כי המאסר שהושת על המערער ירוצה בעבודות שירות. בית המשפט העליון הוסיף וקבע כי מדובר באירוע בודד אשר לגרסת המערער לא היה על רקע לאומני, המערער לא היה רעול פנים וכן לא השתתף במסגרת התפרעות קבוצתית, הוא נעדר עבר פלילי ובנסיבות אלה אין מקום להטיל על כתפיו את מלוא כובדו של שיקול הרתעת הרבים.

15. הכביש בו הנאשם ידה את האבנים מוביל מבסיס חצרים וקיבוץ חצרים לעבר באר-שבע. ברגיל, אין להולך רגל מה לחפש שם. נראה שהנאשם נקלע למקום תוך תעיתו בדרכו. הסיטואציה בכללה מוסברת בכך שעובר לאירוע הנאשם שמה משקאות אלכוהוליים - בתסקיר שירות המבחן מיום 12.10.21 צוין שגורמי הרפואה שטיפלו בנאשם העריכו שבהקשר לאירוע העבירה תופעת שתית האלכוהול היתה חריגה וקיצונית. על פי המתואר בכתב האישום הנאשם חצה את הכביש מצד לצד מספר פעמים והמתלונן 1 נאלץ לסטות מהנתיב בו נסע כדי לא לפגוע בנאשם. בסופו של דבר, מבלי להקל ראש במשמעות החוויה המפחידה שעברה על המתלוננים, איש מהמערבים באירוע לא נפגע פיזית. הנזק שנגרם לכלי הרכב איננו מאוד חמור - שבירת שמשה של רכב אחד ונזק פח ברכב השני; הנזק שיכל להיגרם ממעשי הנאשם חמור מאוד. והנאשם ביצע את המעשים ללא מניע הגיוני נראה לעין.

16. בהתחשב בחומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובע שמתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

17. הנאשם בן 36. רווק. נסיבות חייו מורכבות. מרבית חייו הוא התקשה להשתלב במסגרת תעסוקתית, ובשנים האחרונות לא עבד כלל, התקיים מקצבאות וטיפול באמו שסבלה מניוון שרירים. אמו נפטרה. מצבו הנפשי מורכב, ובדיווח האחרון נמסר כי הוא נמצא במצב נפשי ירוד, חסר מוטיבציה, עצוב, וחסר חשק לעשייה. ומאז ביצוע העבירה חלפה שנה והוא לא הסתבך בעבירות נוספות.

שירות המבחן וגורמי הטיפול התרשמו שהנאשם זקוק לטיפול הן בתחום ההתמכרויות והן בתחום כישורי החיים וכי מצבו הנפשי מורכב. והוא שולב בטיפול במסגרת המרכז לנפגעי אלכוהול והימורים בקהילה, ובמרכז מעגל החיים והתעסוקה, ונמצא במעקב פסיכיאטרי. וגורמי הטיפול דיווחו שהוא מגיע בקביעות למפגשים ומשתף פעולה והוא החל לקבל טיפול תרופתי פסיכיאטרי קבוע.

בנסיבות המתוארות, יש סיכוי שהטיפול המערכתי בו משולב הנאשם יעזור לו לעלות על דרך הישר ולהשתקם.

לכך יש להוסיף את התרשמות שירות המבחן לפיה שליחת הנאשם למאסר בפועל עשויה להחמיר את מצבו הנפשי ולגרום לרגרסיה בהליך השיקומי שהוא עבר עד כה, ואת המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן ומאסר בעבודות שירות.

18. בהתחשב במכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לענין נראה לי שאין מקום לשלוח את הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריא ושהטלת מאסר בעבודות שירות לצד העמדה במבחן, מתאימה לנסיבות.

19. הממונה על עבודות השירות מצא שהנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות ומצא לו כזו.

20. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ישא את המאסר בעבודות שירות. על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז דרום ביום 06.03.22 עד השעה 08:00 לתחילת ביצוע עבודות השירות שלו.

ב. מבחן למשך שנה.

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה של יידוי או ירי של אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה בנסיעה.

ד. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן 1 פיצוי בסך 2,500 ₪ ולמתלונן 2 פיצוי בסך 1,000 ₪.

21. המזכירות מתבקשת לשלוח את גזר הדין למשרדי שירות המבחן והממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ד שבט
תשפ"ב, 26/01/2022 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה